

[Fiskeriministeren]

disse meget vanskelige beslutningsprocesser, vi har haft igennem de sidste to år, har haft et ganske tæt samarbejde. Jeg er glad for at kunne sige, at vi i meget stor udstrækning også har kunnet nå til enighed om de foranstaltninger, vi har været nødt til at sætte i værk, ikke altid med glæde hverken fra min side eller fra organisationernes repræsentanters side, men under indtryk af den situation og de muligheder, Danmark har haft.

Det er min agt med § 9-udvalget at fortsætte dette samarbejde, og jeg er meget parat til at præcisere det nærmere igennem de formuleringer, som jeg har givet tilsagn om at overveje under udvalgsarbejdet, for jeg har den grundlæggende opfattelse, at vi når de bedste foranstaltninger, hvis det kan ske i et samvirke med dem, der skal leve under reglerne, og jeg tror også, vi har en langt bedre mulighed for at få tingene fulgt op og kontrolleret i en situation, hvor foranstaltningerne er gennemført i et samvirke med erhvervsorganisationer.

Jeg er altså opmærksom på, at der er en række ting, vi skal afklare under udvalgsarbejdet. Jeg skal ikke ved denne lejlighed appellere til et så hurtigt udvalgsarbejde, som jeg ved tidligere lejligheder har følt mig tvunget til, men jeg håber meget, at vi kan gå i gang med dette arbejde med det samme, således at vi, så hurtigt som det kan gøres forsvarligt og grundigt, kan gennemføre den lovgivning.

Lindinger (EP):

Jeg beklager, at erhvervspartiet først kommer til efter fiskeriministerens tale i dag. Det skyldes, at min erfaring herinde har lært mig, at når retsforbundet går på talerstolen, kan jeg begynde at spadserere den lange tur fra Ridebanefløjten, og så er jeg altid sikker på, at VS udnytter taletiden helt ud, men når de så går op og på få minutter ligefrem støtter forslagene, er der jo slet ingen grund til, at man begiver sig herind, men alligevel!

Det lader til, at disse lovforslag kommer hjem, men jeg vil dog gerne lige knytte et par kommentarer til dem. Det er frygtelig paradoksalt, at man i en situation med arbejdsløshed nu skal give tilskud til fiskerfartøjers ophør med deltagelse i erhvervsfiskeriet. Det er så paradoksalt, at det i og for sig kendetegner det, der foregår i sam-

fundet i dag, også det, at vi må føre indkomstpøolitik, noget, som jo egentlig heller ikke burde finde sted.

Jeg håber, at disse lovforslag særlig med hensyn til disse meget, meget vidtgående bemyndigelser til fiskeriministeren alligevel har fået et lidt andet præg, når de er gået igennem udvalget. Men jeg vil dog sige, at det har glædet mig overmåde meget at se, at man vil tilknytte et sådant råd, for deri ligger jo en del af hovedprogrammet for erhvervspartiet, som meget gerne havde set et erhvervsministerium og selvfølgelig vil glæde sig over, at ethvert andet ministerium i videst mulig udstrækning benytter de ideer, der ligger i at arbejde nært med fagkyndige råd. Der er ikke nogen tvivl om, at det råd, der her er tale om, i høj grad er fagkyndigt. At så fiskeriministeren selv skal fastlægge forretningsordenen, kan man måske sætte et lille spørgsmålstegn ved – embedsmændene skal jo nok vide at blande sig en del i det – men det kunne jo også være rådet selv, der fastsatte forretningsordenen.

Imidlertid er det en god ting, når ministeren skal have så vidtgående beføjelser, at det blev knyttet næsten direkte til § 4 og § 5 – særlig til § 4 – som overlader det helt og fuldt til fiskeriministeren at bestemme, hvad der skal gøres, hvis ikke han selv eller andre har fået den gode idé at få et sådant råd tilknyttet.

Jeg tror, det ender med, at erhvervspartiet, ligesom VS tilsyneladende gør det, vil støtte SV i denne sag, men med det håb, at lovforslaget under udvalgsbehandlingen får en afpudsning af den karakter, som mange af ordførerne har været inde på.

Erlendsson (FP):

Jeg burde jo være rørt over, at fiskeriministeren kun vil korrigere tre af mine mange misforståelser. Det er nok, fordi der ikke er mere end de tre, som ikke er misforståelser, for jeg er ganske klar over, at Danmark stadig er den største fiskerination. Men hvor længe vil vi blive ved med at være det, når vi får flere ophørslove, når vi får flere restriktioner, når det gøres mere og mere umuligt for fiskerne at indrette sig som frie erhvervsdrivende, tage chancerne, bevare den labilitet, der hele tiden har været, den omstillingsevne, de altid har haft til at kunne indrette sig efter